

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Közösség vagy kölcsönösség?

Pécs, 1899. december 14.

Hogy az 1867-iki kiegyezés olyképp létrejöhesse, amint létrejött; hogy Magyarország állami önállóságának a papíron, szinleg való föntartása mellett az önálló államiság legelemibb követelményeit elalkudni lehessen: arra nézve szükséges volt egy nagy történelmi hazugságot, egy óriási közjogi hamisítást törvénybe iktatni.

Ez a történelmi hazugság, ez a közjogi falzum annak a tételnek a föllálitása volt, hogy a magyar nemzet a pragmatika szankcióban Magyarország és az osztrák örökös tartományok között *közös védelmi kötelezettséget* állapított meg, mert csak ebből a fiktív közös védelmi kötelezettségből lehetett azt a konzekvenciát levonni, hogy a védelem eszközeinek: a külképviseletnek és a hadseregnek is közöseknek kell lenniök.

Nos, Széll Kálmán is elismerte tegnap az országgyűlésen, hogy a pragmatika szankció csupán az uralkodó személyére nézve állapította meg, miképp az osztrák örökös tartományok és a magyar királyság együttesen és oszthatatlanul birtoklandók, a melyből következik ugyan a védelmi kötelezettség, mert ha az egyik fél tétlenül nézi, hogy a közös uralkodó jogára alatt álló bármelyik országot vagy tartományt külső ellenség birtokába kerítse, megszűnik a szétválaszthatatlan birtoklás, de nem

következik a védelmi eszközök közössége, mert a pragmatika szankció — Széll Kálmán értelmezése szerint is — *csupán viszonyos és együttes védelmet föltételez*, vagyis azt, hogy ha az egyik felet kultámadás éri, a másik egész erejével tartozik a megtámadottnak segítségére sietni.

S mégis dacára annak, hogy Széll Kálmán mindezt elismeri s a pragmatika szankciót maga is így értelmezi, mégis mint megdönthetetlenül helyes álláspontra, hivatkozik a 67-iki kiegyezés megalkotóinak arra a magyarázatára, amely szerint az abból folyó viszonyos védelemnek közösek is kell lennie, mert a védelem csak úgy lehet hatályos, ha az teljesen közös alapon és közös eszközökkel szerveztetik, hogy tehát a diplomacia és a hadsereg közössége a pragmatika szankció elengedhetlen föltétele.

Nyitott kapukat ostromolnánk, ha ennek tarthatatlanságát bizonyítani és Széll Kálmánt és a hatvanhetes alap híveit erről meggyőzni akarnók, mert mikor ők Széll Kálmánnal az élőkön beismerni kénytelenek, hogy a pragmatika szankcióból csak a viszonyos, tehát kölcsönös védelem következik, akkor lehetetlen, hogy komoly igazságnak tartsák azt az evangelium gyanánt elfogadott és hirdetett axiómát, miszerint a közös védelem közös diplomáciával és közös hadsereggel a pragmatika szankcióból folyó kötelezettség.

Jól tudják ők, hogy ez csupán ürügyül szolgálhat hatvanhétben a magyar állam kül-

képviselési és katonai szuverénitásának fölládozására, a valóságos motívumok pedig, a melyek Széll Kálmán szerint most is fönnállanak, egészen másban keresendők. Keresendők a bécsi udvari körök csökönyös ragaszkodásában az összbirodalmi eszméhez, amely nem tűri meg, hogy Magyarország állami önállósága a valóságban érvényesüljön.

Az összbirodalmi eszme megmentésére, a mi állami különállásunk elfojtására szükséges a közös birodalmi diplomacia és hadsereg, nem pedig a pragmatika szankcióból folyó védelem teljesítésére. De ezt bevallani a hatvanhetes kiegyezés megalkotói nem merészték, mert ha a valósághoz hiven föltárták volna a nemzet előtt, hogy Magyarországnak mint önálló államnak önálló képviseltetési és önálló hadseregtartási jogát a pragmatika szankció nem szüntette meg, hanem csak a kultámadások elleni kölcsönös védelmet tette köteleességünké, azonban ezt a jogunkat Bécsben érvényesíteni a közös birodalmi eszme érdekében nem engedik: akkor a nemzet bizonyára azt válaszolta volna, hogy leglényegesebb állami jogositványaink fölládozásával nem megy bele semmiféle kiegyezésbe.

Fölhasználták azonban az igazságnak illetlen föltárása helyett a nemzet vágyakozását egy kis alkotmányosság után annak a szuggerálására, hogy visszaszereztek a nemzet számára mindent, amit lehetett s csak azt nem szerezhették vissza, a miről

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az effendi bölcse.

A nap korongja éppen alábukkant a tengerbe. Biboros visszlénye mintha aranyporral hintette volna be a minarek és kioszkok tetőit. Egy késői sugara ott ragyogott még a Bagdad-kioszk terraszán, a hol három ember szivta fölváltva az illatos nargilet s a Bosporus felől hömpölygő üde, hűs levegőt. Pierre a festő, Giovanni az olasz attassé és Derbend effendi, a házigazda. Európai ruhában járt az effendi, dugszagú volt, jó s kissé együgyű.

Föltétlen hitt a dsinek hatalmában, esküdt a keleti bölcsekre, a kik látják a jövődőt, ismerik a mult minden titkait. És ezt a hitét lelkiismereti kérdésnek tartotta s ebben az egy dologban nem tűrt ellenmondást, a mi gyakran kemény vitáknak vala okozója közte és a hitetlen Pierre között.

Csend volt a lombkeretes terraszon. Giovanni a magas politikán gondolkozott, az effendi néma áhitattal a csillagok futását kísérelte, Pierre szeme pedig a Boszporuson kigyuló hajólámpások csillogó fényébe mé-

lyedt, mikéntha tárgyat keresne valami új, nagyszerű tengerparti képhez. Egyszerre megszólalt:

— Különös álmodt láttam az éjjel, effendi, csunya nehéz álmodt s nem tudom, mit jelent.

Hogy kiragyogtak az effendi szemei.

— Nem-e? No látod, hitetlen Pierre. Hívó embernek nem okoz gondot az álom, van, a ki ismeri a titkát, a ki megfejtse . . .

— Ugyan ki az a bölcs szellem már megint? vágott közbe a tüzes francia. Effendi, effendi túlságosan bizol a bölcseidben.

Derbent effendi nagyot szippantott az illatos nargileből s szörnyen csudálkozó pillantással nézett Pierre-re, mint a ki azt akarja mondani, hogy ilyen tudatlan gyaurt még nem látott soha.

— Hát sohse hallottad hírét Zebathben lának, a bölcsek bölcsének? A ki meg tudja mondani, ki lesz a mátkád, mikor halsz meg, a ki előre lát ezer esztendőre s ismeri a világ minden titkait a teremtés napjától kezdve!

Pierre mosolygott.

— Azt is tudja tán, hogy holnap mit álmodom!

— Ne gúnyolódjál, Pierre, komoly dolog ez, felelt az effendi. S hogy lásd, mennyire bizom a Zebath bölcsességében, fogadást aján-

lok. Ha nem tud minden kérdésre megfelelni, ezer aranyat vesztettem, ha igen, nekem adod azt a szép festményed, a melyért úgy sem sajnálnám az ezer aranyat. Két órányira innen sűrű erdőben lakik Zebath. Hajnalban elmehetünk hozzá.

Pierre vidáman az effendi tenyerébe csapott.

— Áll az alku. Holnap reggel megyünk.

Hajnalban elindult a három jóbarát lovon, szolgát is vittek magukkal, a ki a lovakat tartsa. Mire a nap kibujt a tenger hullámaiból, messzi jártak már. Sűrű, illatos erdőn vitt az újtók, vasfa, tamarind és kókuszpálma sűrű lombkoronája volt a tetőzete, a melyen napsugár is alig szűrődött keresztül. Két órája mérték már a hűs erdőt s a mikor egy dombos oldalhoz értek, az effendi intett, hogy álljanak meg. Rejtett fészekből hűs forrás csörgedezett a közelben. Ezüst volt a színe, ezüst a hangja. S az ezüstös forrás mellett lombtakarta barlang mélyében ült Zebath, a bölcs.

Egy mohos kövön ült, hátát a szikla-oldalnak támasztotta. Öreg volt, nagyon öreg. Sokan százkilencven esztendősnak mondták s persze az effendi is esküt mert tenni rá. Olyan hosszú, hófehér szakállá nem nőhetett, csak ilyen hosszú idő alatt. A szemei alig látszóttak már a sok ránctól, a miket az idő baráz-

a nemzet már a pragmatika szankcióban lemondott.

Hogy pedig maguk a kiegyezés megalkotói meg voltak róla győződve, mikép a diplomacia és a hadsereg közönsége nem a pragmatika szankció folyamánya, arról bizonyosságot tesz magának a törvénynek a szövegezése is. Mert a míg az 1867. évi XII. t.-cikk 2. §-ában csak az »együttes erővel leendő védelem« mondatik a pragmatika szankcióból folyó köteletségnek, a mely tehát két külön hadseregnek létezését éppen nem zárja ki, csak a védelemben való együttes működésüket föltételezi; addig a 8. §-ban már a pragmatika szankcióból folyó közös és együttes védelemről beszél s csak a 9. §-ban jelenik meg a »közös védelem« minden további jelző nélkül.

Látható tehát magában a törvényben a pragmatika szankció értelmezésének fokozatos és szándékos elferdítése, a mikor a helyes értelmezésnek megfelelő együttes erővel való védelem utóbb közös és együttes védelemnek, majd pur et simple közös védelemnek neveztetik.

Nem felel meg tehát az igazságnak, hogy a védelem közönsége a pragmatika szankció folyamánya; de éppen oly kevésbé való az, hogy a pragmatika szankcióból kimagyarázható viszonyos védelem csak úgy lehet hatályos, ha a védelem eszközei közöseké tételnek.

Csattanósan bebizonyította ennek az állításnak valótlanságát a magyar nemzet közvetlenül a pragmatika szankció életbelépte után, mikor csaknem egész Európa ellenében az ő külön fegyveres erejével megvédelmezte a pragmatika szankcióban biztosított együttes és elválaszthatatlan birtoklást Mária Terézia és utódai számára.

De megcáfolja azt a képtelen állítást, mintha a viszonyos védelmet csupán a véd-erő közönsége tehetné hatásossá, a mindennapi tapasztalás. Hisz ha ez az állítás való volna, akkor semmi értelme sem lenne

az államok véd- és dac-szövetségének, semmi hasznunk sem lenne pl. a hármasszövetségéből, amely szintén viszonyos védelemre alakult, mert a Széll Kálmán okoskodása szerint a hármasszövetség által célul kitűzött viszonyos és kölcsönös védelem csak úgy lehetne hatályos, ha a Habsburgok birodalma, Németország és Olaszország csak egyetlen közös hadsereget és közös diplomáciát tartanának fenn.

Ide lyukad ki az ürügy-keresés; ilyen eredményre vezet a közjogok meghamisítása. Mert a való igazság csak az lehet, hogy az együttes birtoklás biztosítható kölcsönös védelemmel is, az ilyen védelemre szövetkezett önálló államok külön véderejének együttes működésével, csak az összbirodalmi egység nem biztosítható vele.

Csak hogy ha ezt akarjuk biztosítani, akkor mondjunk le állami különállásunkról, mert két külön állam létezése egy egységes összbirodalomban a képzelhető legnagyobb képtelenség.

H i r e k.

Pécs, 1899. december 14.

Miramare.

Triestből fél óra alatt visz a gőzös Miramare-be, ezen földi paradicsomba, melynek minden egyes része szomorú idők történeti eseményeit hozza emlékezetünkbe, azon boldogtalan fejedelem gyászos végzetét, kinek özvegye most is élő halott.

Ecsetelni mindazt, mit a kastély belseje rejt magában, sokkal illetékesebb kezek méltó feladata.

Hol vannak azon régmúlt napok, midőn a Habsburg-ház egyik legrokonszenvesebb sarja fogadta e termekben, miként ezt egy remek kivitelű, nagy arányú kép élethűen ecseteli és megörökítette, a mexikói küldöttséget, mely jövődjé tejedelméhez jött e palotába, melyből nagy utra készült, egy viruló, ifjúságának teljes fényében, üdeségében levő, hű hitvestárs oldaláról, hogy az Atlanti tengeren túl egy új birodalomba plántálja át a Habsburg-ház régi dicsőségét.

— Ő mindig így szokott tenni, nagyon szigorú ám.

Zebath megszólalt:

— Mondd el, hitetlen, mi légyen az.

Pierre hozzáfogott s az effendi aggodalmasan figyelt, nem követ-e el valami bolondot.

— Tegnapelőtt későn mentem haza. Sokat ittam s olyankor mindig almodom. Alig aludtam el, sűrű erdőben láttam magam. Éjjel volt s a csillagok fénye is alig látszott a lomboktól. Vad állatok üvöltése hallatszott mindenfelől s én — képzelheted Zebath — iszonyuan megijedtem. Egyszerre megreccsent mellettem a bozót. Nem állhattam tovább s meglepő gyorsasággal másztam föl a legközelebbi fa derekán. Meg sem álltam, a míg a tetejére nem értem. Csak akkor mertem alápislantani. Hát szentséges Allah! mit látok. Egy hatalmas tigris állt a fa tövében. Tüzes szemei rám meredtek, hogy majd leszédültem a réműlettől s úgy vicsorgatta rám a fogait, de úgy! Aztán meglapult s hatalmas szökéssel el akart fogni. A harmadik szökésnél a ruhámat érték a karmai s éreztem forró lehelletét. Itt nem maradhatok, gondoltam, el kell bujnom a lombok közé. At akartam kúszni egy vékony ágon a szomszéd fára. Már az ágon voltam. Ekkor iszonyút ropogott alattam az ág. Ketté tört. Alázuhantam, de még nem értem a földre, a mikor hála Allahnak, fölébredtem.

A mostani generáció is úgy bámulja a kastély belsejében rejlő műkincseket, a trón-termet, a könyvtárt és többi helyiségeket, mint azon mexikói küldöttség, mely nem sejtette, hogy a halál torkába hívja a kastély urát.

Akar magát a kastélyt, mint az építész koronáját, akár az Adriára tekintő gyönyörű homlokzatát, erkélyeit, akár a déli buja növényzettel diszáló parkot, lugasokat, sétányokat szemléljük: nem győzzük a művészet és természet versenyző szépségeit eléggé megcsodálni.

Kilépve a terrasse-ra, alattunk terül el az Adria titokzatos, sima tükre és a láthatárt előttünk mi sem korlátozza: míg a háttérben a Karszt hegység védelmezi e paradicsomot az északi zord szelek, a bóra pusztításai ellen.

Érzelmű világunk minden hurja erősebb rezgésbe jön, midőn az erkélyről a tengerre pillantunk, a természet örökös, változatlan és mégis minden percben változó és megújuló szépségeit szemléljük, mintegy átérve a teremtő erő nagyszerű voltát.

S tőszomszédságában az emberi kéz műalkotásaiban, remekműveiben gyönyörködik a fáradt szem, mely önként pihenni akar, hogy lelki világunknak is időt engedjen, hogy a múlt eseményeire is vissza pillanthasson.

Elhagyva, a világ zajától elszigetelve, a természet örökszép ölében elrejtve pihen e kies hely és csak az utazó közönség kíváncsisága teszi néha-néha zajosabbá jól gondozott lugasait, midőn a kastély egyik hű szolgája megnyitja előttünk a zárva tartott ajtókat és hűsége kalauzol terem-ből-terembe, magyarázva, olaszul és németül, sőt még magyar nyelven is a szebbnél szebb műkincseket.

Fajó szívvel bucsuzunk e ritka szép földarabtól és midőn a gőzös már jó messze halad, még mindig vágyódva nézünk vissza, miként a paradicsomból elűzött első emberi pár.

Elhagyhatjuk azonban, de e kis paradicsom emléke többé el nem hagy és még évek hosszú sora után fölébreszti bennünk a viszontlátás vágyát, mely addig ösztökél, míg újra vándorbothoz nyulunk.

Rioorda.

Naptrend 1899. december 15-én.

Naptár: péntek, dec. 15. — Róm. kath.: Valérián. — Prot.: Valérián. — Görög-kei.: (dec. 3.) Szofoniasz. — Zsidó: Tebeth 13. — Nap két 7 óra 44 perckor; nyugszik 4 óra 5 perckor. — Hold két 3 óra 13 perckor délután; nyugszik 5 óra 19 perckor reggel.

Az effendi szemei kimeredtek a réműlettől. Zebath a fejét rázogatta csöndesen.

— Ez bizony komoly történet, mondá végig simitva ezüstös szakálát.

Derbent bólintott rá, Pierre pedig ravasz pillantással nézett a bölcsre. Kis szünet után megszólalt:

— Igen ám Zebath, komoly egy történet, de most már azt mond meg, mi történt volna, ha én a nagy zuhanásra véletlenül nem ébredtem volna föl.

Derbent effendiben elhült a vér, a fogas kérdésre, Giovanni pedig az egész zsebkezdőjét a szájába tömte, hogy tiszteletlen nevetésbe ne törjön ki. Zebath csöndesen mosolygott. Áldólag terjesztgette ráncos tenyerét a festő fölé s minden szót, miként az égi szózatot, megnyomva, mondá:

— Tudatlan gyaur, tovább álmodtal volna.

Azzal nyugodtan fölvetta a tiz aranyat s méltóságteljesen a fal felé fordult. Az effendi elégültlen bólintgatott.

— Látod Pierre, látod, ugy-e megmondtam, hogy ő mindent tud.

És délben már Pierrehez küldött a festményért, a melyet, hála a Zebath végtelen bölcsességének, megnyert.

H. Zs.

dált a Zebath arculatjára. Szóval tiszteletreméltó volt, s mint Derbent effendi az uton hajtogatta, olyan bölcs, hogy no.

— Szálljunk le, mondta az effendi halkan, a mikor a barlang nyílása elé értek. Ti velem jöttök. Aztán úgy viseld magad ám, a hogy illik, tette hozzá Pierrehez fordulva, a kinek a szemeiből ezer pajkos ördög cikázott az effendi komor megindultságának láttára.

Bementek a barlangba. Az effendi áhitattal térdelt le s megcsókolta Zebath ben lla ruhája szegélyét s egy intésre Pierre és Giovanni is megcselekedtek. A bölcs, mintha észre se vette volna őket, merev maradt, mint egy kőszent. Pierre letelepedett eléje törökösen s komoly pillantással rámeredt.

— Igaz, sugta neki az effendi, majd elfelejtettem. Tiz aranyat tégy a köre, különben nem felel. Azt a szegényeknek adja. Pierre megcselekedte s egyszerre élet szállt a megmerevedett tagokba.

— Mit akarsz, hitetlen, az erdő reme-téinél? Kérdezte a bölcs siró hangon.

— Álmodt láttam s nem tudom, mit jelent, kérdezni óhajtalak, oh bölcs Zebath.

A bölcs, aggkorához mért fürgeséggel korhadt fadorongot kapott föl a mohos kő mögöl és a bunkójával lassan ünnepélyesen háromszor megkopogtatta Pierre homlokát. Derbent effendi bólintott hozzá s áhitatosan sugta Pierre fölébe:

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: fagy és helyenkint csapadék várható.

A népkönyha megnyitása.
Színház: »Gésák«, operett.

— (**Pécsváros közigazgatási bizottsága**) ma délelőtt 10 órakor tartotta a városháza közgyűlési termében december havi rendes ülését báró *Fejérváry* Imre dr. főispán elnöke alatt. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy* Imre polgármester, *Tróber* Aladár dr. főjegyző, *Tichy* Ferenc dr. első aljegyző, *Zsolnay* György kir. főügyészi helyettes, *Szeregy József* dr., *Kindl* József, *Kovácsfi* Kálmán kir. főmérnök, *Nendtvich* Andor árvaszéki elnök, *Egry* József, *Cierer* Elek dr. tiszti főorvos, *Pleininger* Ferenc, *Fekete* Mihály tiszti főügyész, *Dragonescu* Dömjén kir. pénzügyigazgató, *Salamon* József kir. tanfelügyelő, *Záray* Karoly dr., *Szuly* János és *Ullmann* M. Karoly. Az ülés a múlt ülésről elmaradt *Aidinger* János és *Jobst* László dr. távolmaradását igazoltnak vette s azután a napirendet tárgyalta le, melynek hosszadalmassága miatt azonban az ülés egész félegyig eltartott. Ekkor se tárgyaltak le mindent, úgy, hogy délután 3 órakor folytatták az ülést, melyen a kir. főügyészi helyettes, a kir. tanfelügyelő, kir. főmérnök, árvaszéki elnök és a tiszti főorvos jelentéseit vették tudomásul s az ülés öt óra után ért véget.

— (**Adományok a jótékony vásárra.**) Megírtuk annak idején, hogy a »Pécsi Jótékony Nőegylet« vasárnap f. hó 17-én jótékony vásárt rendez szegényeinek istapólsa céljából. *Sável* Kálmánné urhölgy a nőegylet buzgó elnöknője kérelmére több vidéki földbirtokos az utóbbi napokban vadászatot rendezett, s a vadászatok eredményeként leterített néhány őzet és nyulat a nőegylet jótékony vásárának rendelkezésére bocsájtották. Adományukért a pécsi jótékony nőegylet ez uton is halás köszönetét fejezi ki, s egyben felkéri Pécsváros jótékony közönségét, hogy a humanus célra tekintettel, a vásár tárgyainak szaporításához bármily csekélységgel is hozzájárulni, s adományait lehetőleg vasárnapig a nőegylet elnöknőjéhez küldeni sziveskedjenek.

— (**Elfogott katonaszökevény.**) *Hilling* József pécsváradai illetőségű legény is ama legények névsorát szaporította, kik a katonaelet gyönyöreitől való félelmükben jobbnak vélték elillanni. A hatóság emberei azonban az utóbbi időben erélyes nyomozást folytattak, az ismeretlen helyen tartózkodó hadkötelesek ellen s ennek a nyomozásnak a során sikerült *Hillinger* Józsefet is föltalálni, ki alnév alatt kocsinak szegődött. A szökésben volt legényt majd átadják az illetékes hadtest parancsnokságnak.

— (**Közegészségügyi rendelet.**) A m. kir. belügyminiszter a napokban egy körrendeletet bocsájtott ki, melyben szigorúan meghagyja a hatóságoknak, hogy a téli idény beálltával a járványos betegségek felléptének meggátlása céljából tartson lakásvizsgálatokat s a netán nedveseknek vagy egészségtelennek talált lakásokat szükség esetén karhatalommal üríttesse ki, nem különben ama tömeg lakásokat s főleg azokat is, melyeket a vándor ablakos és drótos legények szoktak tömeglakásul használni. Arra vagyunk most kíváncsiak, hogy ha a hatóság a rendelet értelmében, minden nedves és egészségtelen lakást kiürített, vajon hány család lesz nálunk — hajléktalan?

— (**Egy havi rend.**) *Majorossy* Imre polgármester ma terjesztette be a közigazgatási bizottság ülésén a városi közigazgatás múlt havi állapotáról szóló jelentését. A jelentés szerint a közigazgatási iktatóba a múlt hóban érkezett 2746 ügydarab; hátralék volt 1535 ügydarab, összesen elintézendő volt tehát 4281 ügydarab. Ebből elintéztetvén 3973 ügydarab, a folyó hóra áthozatott 308 ügydarab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 2257 ügydarab, mely 187 darab hátralékkal 2444 ügydarabot tett ki. Ebből elintéztetett 2320 darab; a folyó hóra áthozatott 124 darab. Bűnügy 15, vétség 26, kihágás 240 volt. Letartóztatott 137 egyén; eltoloncoltatott költött utlevéllel 12. A szállodákba 848 utas érkezett. A községi bíróságnál volt 495 darab; megszünt 41; letárgyalatott 415; a folyó hóra maradt 39 darab. Ítélet hozatott 163 esetben, egyezség kötöttet 252 esetben. A bányatelepi községi bíróságnál a múlt hóban volt 88 ügydarab; letárgyalatott 54, megszünt 34 darab. Utadoban befolyt 1328 forint; 828 forinttal több, mint a múlt év november havában. E jelentést a bizottság minden hozzájárulás nélkül tudomásul vette.

— (**A bányatelepi anyakönyvvezetőség.**) *Schultz* Ferenc, bányatelepi rendőrkapitány, a szolgálat érdekében a központba rendeltetvén be s helyette Bányatelepre *Selényi* Antal rendőrbiztos küldetvén ki, a város közigazgatási bizottsága előterjesztést fog tenni a belügyminiszterhez, hogy bányatelepi anyakönyvvezetővé *Selényi* Antalt nevezze ki s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizza. A közigazgatási bizottság mai ülésén *Bolgár* Kálmán anyakönyvi felügyelő ez előterjesztéshez hozzájárult s azt most a belügyminiszterhez fogják felterjeszteni.

— (**Meglopott gazda.**) *Weiszner* József szentkúti lakos panaszt emelt a napokban a községi elöljáróságnál, hogy lakásában volt ládájából eddig ismeretlen tettesek negyven forint készpénzt kilopták. A káros panasz folytán megindított nyomozás során aztán sikerült is a tettest *Szabó* János béreslegény személyében kinyomozni, ki már be is vallotta tettét. A lopott pénznek egy részét meg is találták nála, a többiért téli ruhákat vásárolt. A tolvaj béres legényt feljelentették a bíróságnál.

— (**Fenyők.**) Azok az apró tülevelű fácskák, a melyek odafönn a hegyeken üditő és kellemes illatukkal annyi embernek szolgáltak már gyógyító irul, ismét lekerültek hozzánk. Szeretjük őket és hogy is lehetne ez másként, mikor ők a szeretet ünnepének hírnökei. Beviszik őket a paloták legfényesebb termeibe, éppen úgy, mint a legszegényebb viskóba, telerakják csecsebecsékkel és apró viaszgyertyákkal szent karácsony ünnepének előestéjén. Már meg is nyílt a fenyő-piac a virág-piacon s rövid idő múlva oda kerülnek, ahol annyi sok-sok örömet fognak okozni *Krisztus* ajándékával a gyermekeknek.

— (**A belügyminiszter a tartózkodási engedélyekről.**) A belügyminiszter rendeletet intézett Pécs városához, amelyben megszorítja a tartózkodási engedélyek kiadását és hatályát. Az új rend szerint idegenek részére tartózkodási engedélyt csupán három napra szabad kiadni, akkor is csak úgy, ha a jelentkező idegen kellőképp tudja igazolni a kilétét. Hosszabb időre szóló engedélyeket csakis külföldieknek szabad eztán kiadni, de itt a személyigazolást persze még

szigorubban kell venni, mint a belföldi honosoknál.

— (**A közegészségügyi bizottság**) tegnap délután három órakor ülést tartott a városházán. Az ülésen megjelentek *Majorossy* Imre polgármester elnöke alatt: *Cierer* Elek dr. városi tiszti főorvos, *Ludvigh* Ferenc dr. és *Tolnay* Vilmos dr. városi orvosok, *Erreth* Lajos dr. kórházi igazgató főorvos, *Kenessey* Aladár dr., dr. *Bokor* Emil, dr. *Pick* Ignác kórházi orvosok, dr. *Johann* Béla tb. megyei orvos, *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány, *Virág* Ferenc karkáplán, *Wallerstein* Bódog dr., *Schwarz* Frigyes dr., *Kaufner* Emil dr., *Löwy* Lipót dr. magánorvosok, *Kovácsfi* Kálmán az államépítészeti hivatal főnöke, *Rauch* János főmérnök és *Göbel* Kálmán gyógyszerész. A bizottság elsőnek *Cierer* Elek dr. városi főorvos ama javaslatát vette tárgyalás alá, mely szerint a főorvos javasolja, hogy a közutak csapjairól való ivás által előforduló fertőzések elkerülése végett, a köz és állandó kutak kifolyó csövei, a szikvizes üvegekhez hasonló hegyes végű szopókákkal láttassanak el. A bizottság az indítványt elfogadta, s az állandó kutakra nézve elrendelte a szopókák elhelyezését, a közutakat azonban, miután előre láthatólag azokra néhány nap múlva úgy sem lesz szükség, most nem látják el a védő szopókákkal. Majd a belügyminiszternek a Pécsen felállítandó külön járvány kórház létesítése tárgyában érkezett leiratát tárgyalta a bizottság és elhatározta, hogy a járvány kórház céljaira a katonai sátorábor egyik nagyobb sátorát fogja a város megvenni, melyet a vasfürdő alatti réten állítanak fel, azonban csak szükség esetén fognak felszerelni. Ezután három gyógyszerész kérvényét olvasta fel a tiszti főorvos. Mindhárom a Pécs budaikülvárosban felállítandó hetedik gyógyszerészre kérnek engedélyt. A bizottság ez ügyben megbizta a városi tiszti főorvost, hogy állítsa össze a pécsi gyógyszerészek forgalmi kimutatásait annak megállapítása végett, hogy a jelenlegi gyógyszerészek megélhetését nem veszélyezteti-e egy ujonnan létesítendő gyógyszerész? Ezzel az ülés délután öt órakor véget ért.

— (**A Hirschfeld-féle vízügy.**) Az ominózus *Hirschfeld*-féle vízügyben határozott már a belügyminiszter is, elutasítván a *Hirschfeld* Sámuel javára ideiglenesen megadott vízmű építési engedély ellen beadott *Kelemen*-féle felebbezést. A belügyminiszter az elutasítást azzal okolja meg, hogy az ideiglenes engedély a szabályok betartásával adatott ki s az érdekelt felek a végleges engedély tárgyalásánál, melyet most már sürgősen le kell folytatni, előadhatják sérelmeiket. Ez ügyből kifolyólag a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat ügyében ma a város közigazgatási bizottsága a miniszteri rendelet tudomásul vétele után úgy határozott, hogy a vizsgálat adatai a tiszti ügyésznek adandók ki véleményezés végett s ez fog javaslatot tenni a további eljárás iránt a fegyelmi választmányának.

— (**Sebesen hajtotta a lovakat.**) Ebben a zimankós téli időben, midőn oly csuszamlósak a kocsutak és a vízfolyások mellett pedig vastag jégréteggel vannak belepve, bizony nagy lelketlenséget tanúsítanak a kocsisok, a kik sebes futásra ösztönzik a szegény lovakat. Tegnap egy falusi paraszt hajtotta sebesen lovait a sikos kocsin. A korona vendéglő előtt a ló megbotlott, a keletkezett jégkérgen megsiklott és egyik hátsó lábát eltörte. Kinos látvány volt nézni a szegény állat tehetetlen vergődését. Végre is feltették egy kocsira és a gyepmesteri telepre szállították. A paraszt gazda sirt, rimázkodott,

hogy ily nagy kár érte, pedig csak ő maga volt mindennek az oka, miért hajtotta a sikos uton oly eszeveszetten a szegény állatokat. Fuvarosaink közül igen sokan ebben a sikos téli időben lovaikat az állatbiztosító társaságnál biztosítják, hogy lovaik balesete esetén ne károsodjanak. Erre nézve Pajor Leó, városi állatorvos, szívesen nyújt utbaigazítást.

— **(Beesapott gazda.)** Már megint szaporodott ama gazdáknak a száma, kik jó-hiszemőségük folytán a maguk kárán kénytelenek tanulni. Az történt ugyanis a napokban, hogy Schulz János, vasasi lakoshoz beállított egy előkelő külsejű ur, ki sorsjegyeket ajánlott fel a gazdának megvételre és természetesen hitelbe is kész volt adni a sorsjegyeket. A gazda meg is vett tizenöt forintért három darabot, melyekért azonban csak tíz forintot fizetett ki, míg öt forinttal adós maradt. Az »előkelő ur« szónéklül beleegyezett az alkuba, a gazda pedig a vendég távoztával eldicsekedett szomszédjainak, hogy mily előnyös föltételek mellett vásárolt sorsjegyeket. Öröme azonban nem tartott sokáig, mert a szomszédok csakhamar kisütötték, hogy az az »ur« csupa olyan értéktelen sorsjegyeket sózott a gazda nyakába, melyeknek huzása régen elmúlt. A kárvallott gazda panasza folytán most nyomozzák azt a bizonyos »előkelő urat«.

— **(Meggzúnt sertésvész)** Ó-Falun — mint értesülünk — az ott fellépett sertésvész és orbánc meggzúnt, úgy, hogy a zárlatot is meggzúntették.

— **(Vizjogi vita.)** Maletter Rezső panaszfeljelentést adott be a főispánhoz, panaszolván, hogy a városi Tanács hatósági engedély nélkül fúrat ártézi kutakat az ujhegyi, németüröghi, bálicsi, basamalomi és szigetikülvárosi réten; továbbá, hogy a pécsi Tejcarnok és a villamos-telep szintén hatósági engedély nélkül fúratok ártézi kutakat, a mely körülmény a Madarász-féle forrás vizét esetleges károknak teszi ki. A feljelentést ma tárgyalta a város közigazgatási bizottsága s az ügy előadójaként Herbert János gazdasági tanácsos szerepelt. Az előadó alapos készültséggel és nagy tanulmánynyal ismertette az ügyet, hivatkozván a vizjogi törvényre, mely kifejezetten megállapítja, hogy más forrástól, ha az veszélyeztetve nincs, száz méteren kívüli távolságban hatósági engedély nélkül is lehet fúrásokat eszközölni; de száz méteren belüli fúrásokhoz hatósági engedély szükséges. A városi fúrások száz méteren kívüli távolságban történtek; csak a bálicsi nem. A Tejcarnok és a villamos-telep fúrásaira ez már nem mondható; itt tehát vizügyi kihágás követte el. S mivel ez esetekben a kihágás megtorlása már folyamatban van, külön intézkedés tehát nem szükséges. Az ügyszó után többen hozzászóltak. Így Záray Károly dr., Szuly János és Fekete Mihály s a bizottság végül elfogadta az előadó javaslatát, mely szerint a mely esetekben kihágás történt, ott a megtorló eljárás folyamatban lévén, külön intézkedések megtételére nincs szükség.

— **(Állami hivatalnokok iskolaadója.)** A pécsváradi iskolaszék a pécsváradi állami tisztviselőkre is adót vetett ki, a mit az érdekelték megfélebbezték. A belügyminiszter az iskolaszék határozatát hatályon kívül helyezte, azzal, hogy csak helyi önkormányzattal bíró hitközségek adóját kötelesek az állami tisztviselők fizetni. Mivel azonban pécsváradi hitközség nincs, de a róm. kath. felekezett szervezett iskolaszéke képviseli az iskolafenntartó hitközséget, a megye közigazgatási bizottsága elvi döntést fog kérni a miniszterterttől a helyi önkormányzatot illetőleg, mert nem tartja méltányosnak, hogy a szervezett

testületként működő iskolaszék ne tekintessék iskolafenntartó testületnek.

— **(Halálozás.)** Súlyos csapás érte tegnap Mihálovics Antal pécsi tanítót. Neje Mihálovics Antalné szül. Margold Mária 56 éves korában tegnap este 6 és fél órakor meghalt. Az elhunyt temetése f. hó 15-én d. u. 3 órakor lesz a Báthory-utca 5. számú gyászházból a szigetikülvárosi temetőbe. A gyászmisét f. hó 16-án reggeli 7 órakor tartják a szent Ferencrendiek templomában.

— **(Egy havi adó.)** A város közigazgatási bizottságának mai ülésén Dragonescu Dömjén kir. pénzügyigazgató betérjlesztette a mult hóban befolyt adókról szóló jelentését. E jelentés szerint novemberben 65.627 frt egyenes adó folyt be, a mely összeg ugyan 6464 frttal több, mint a mult év novemberében befolyt adó, de az ez évi eddig befolyt adó 1395 frttal kevesebb, mint a mult év 11 hónapjában befolyt adó. Az ez évi adóhátralék 92 ezer forintot tesz ki s különösen a 100 frton felüli nagyobb adófizetők nem fizetnek. Ezek ellen a legszigorubbán fog a végrehajtás fogatatosittatni.

— **(A kórház világitási ügye.)** A város közigazgatási bizottsága ma délután tárgyalta a kórház világitási ügyét. A közkórház gőzfejlesztő és vízforráló kazánjai rossz állapotban lévén, azokat sürgősen ki kell cserélni. Ezzel kapcsolatosan vetette fel a kórház igazgatója azt a tervet, hogy önálló világitásrendszert rendeztessék be a kórháznál. A megindult tárgyalások során a »Heliosz« budapesti részvénytársaság azt az ajánlatot tette, hogy a telepet — mely 24 ezertől 40 ezer hehtowatt világitási órát szolgáltat — 25460 frtért rendezi be s ez az 3000 frtjával 11 és fél év alatt letörlesztetvén, a telep ekkor a város tulajdonába megy át. Ezzel szemben a pécsi villamos társaság kérte továbbra is a világitást nála meghagyatni s 116 ezer hektowatt óra évi szükségletet 1392 frttal olcsóbban ajánlott fel, mint az az önálló berendezés mellett a városnak kerülne. A felkért szakértők s a budapesti technológiai iparmúzeum azonban az önálló berendezés mellett nyilatkozott, mert az önálló telep tetemesen több világitási órát ad s 11 és fél év múlva a város tulajdonába megy át. Ezt fogadta el a város kórházi szakbizottsága is, mire a helybeli villamos részvénytársaság utóajánlatot adott be s három évre 100 ezer hektowatt órát 3 krért, 400 ezeret 1:50 egységár mellett ajánlott fel. A város közigazgatási bizottságának mai ülésén Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök szakelőadó, szintén a »Heliosz« ajánlatot javasolta elfogadandónak; mivel azonban az önálló telep csak a magasabb fogyasztás mellett fizeti ki magát s egyelőre a kórház teljes kiépítése, elmeógyógyintézet létesítése s a Rudolfinumnak és a szegényháznak vele összekapcsolása még idő kérdése. Majorossy Imre polgármester azt javasolta, hogy három évre a helybeli villamos társaság ajánlata fogadtassék el s 10 ezer forint az új kazánok sürgősen beszereztesse. Ezt az ülés el is fogadta.

— **(Papszentelés.)** Hettyey Sámuel megyéspüspök tegnap szentelte fel áldozópapká Fehér Ferenc, pécegyházmegyei és Ungváry Antal, ferencrendi papjelölteket.

— **(Rablótamadás az irgalmassok gyógyszerertárában.)** A hely- és munkanélküli csavargókra rossz idők járnak, künn a zord hidegben nem tanyázhatnak, a fagyos éjszakákon nincs hol lepihenniök. Dolgot nem kapnak, vagy ha kapnának akármivel nem érik be és így inkább csak lézengenek. Az éhség vakmerőkké teszi őket és a város lakosságának egyéni biztonságát veszélyeztetik. Ma egy ilyen csavargó, a kiről rendőrségünk még most sem tudja, hogy ki fia, mi fia, vagy honnét jött, az irgalmassok gyógyszerertárában támadott meg egy jámbor szerzetest. Bement a gyógyszerertárba és alamizsnát kért. A szerzetes

adott neki egy darab 10 fillérest, de a jövevény evvel nem érte be és éhségről panaszkodott. Ekkor a szerzetes a jövevényt az épület belsejébe akarta vezetni, hol majd étellel és itallal ellátja, de a vakmerő ember határozottan kijelentette, hogy neki nem étel, hanem pénz kell. Rátámadott a szerzetesre és pénzt követelt tőle, majd a kassza felé lépett és már-már felfeszíti, mikor a nagy dulakodásra és lármára a szerzetesek előjöttek, szolgák is a helyszínére érkeztek. Az ismeretlen jövevény veszélyeztetve érezvén magát, kiugrott az ajtón és kimenekült az utcára. A szolgák rendőrökért mentek és sikerült elfogniok egy pálinkás butikban, a hol már telegeberduszta magát. Annyi lélekjelenléte még volt, hogy midőn a rendőrök letartóztatták és iratait el akarták venni, az iratokat összetépte és elszórta. Így kitért megállapítani nem lehetett. A rendőrségen porosznak mondotta magát, de nevét eltitkolta. Azonnal bezáratta az inspektió rendőrbiztos, mert hirhedt gonosztevőt sejt a rablótamadásban, a ki fényes nappal az Isten szolgájára merete emelni a kezét, egy papra, a ki egy perccel a támadás előtt még jötevője volt, mert alamizsnát nyújtott neki. Holnap, ha majd a pálinkától ittas állapotából kijózanodik, szigorú vallatás alá fogják venni.

— **(Furfangos csalók.)** Pártényi Pál mohácsi és Bödő János maissi lakosok előleges megállapodás folytán a f. é. november 2-iki kaposvári vásárra mentek, hogy többszörös hamis pénz ígéretével másoktól jó pénzt csaljanak ki. Kaposvárott a »Szarvas« korcsmába szálltak; Bödő a korcsmában maradt, Pártényi meg elment a vásárra balekokat fogni. Találkozott is egy a vásárról hazafelé készülő emberrel — László Sándor szerdahelyi lakossal — akit megszólított, azt kérdezvén tőle, hogy nem ismer-e egy Gutai Ferenc nevű guttai embert; mert egy summa pénzt hozott neki. A beszélgetés további folyamában aztán elmondotta, hogy ő a »Szarvas« korcsmában tartózkodó »Dobos József ur« (Bödőt értvén alatta) háromszoros hamis (de azért jó) bankót adnak valódi pénzért, »Dobos ur« akár meg is mutatja. László Sándor elment Pártényivel a korcsmába, ahol »Dobos«, igazabban Bödő, két valódi tízforintos bankót mutatott, amelyekről azt állította, hogy ilyen bankóból a háromszorosát kapja valódi pénzért. Erre abban állapotok meg, hogy nov. 9 én Pécsen a »Fehér Farkas« vendéglőben találkoznak. Ugyis történt. A »Fehér Farkas«-ban borozgatás közben kicsaltak László Sándortól 300 forintot s midőn ez háromszor annyi hamis pénzt kért, azt mondták neki, hogy a hamis pénzkészlet elfogyott, de ujat nyomnak »Pesten«, nov. 15-ig kész lesz, s biztosítékul egy 300 frtos váltót állítottak ki László Sándor részére. A 300 frtból 60 at nyomban el is mulattak. Azzal váltak el egymástól, hogy nov. 15 én találkoznak Kaposvárott. De László november 13-án levelet kapott Pártényitől, amelyben ez arról értesíti am azt, hogy »Dobos«-nak Pesten várni kellett a »nagyágos urra«, mert ez — ki a pénzt adja — nem volt otthon, hanem jöjjön Mohácsra, itt lesz a pénz; de előbb írjon, hogy mikor jön. Nov. 23-án aztán Mohácsra ment László Sándor, Pártényi a pályaudvarnál meg is várta őt, lakására vezette és reggelivel is megkínálta. Reggeli alatt beállított Laklia András városi rendőr s azt mondotta, hogy baj van, sürgöny jött Pestről, hogy Dobos sok pénzzel elfogták s ő eljött, hogy társát, Pártényit is bekísérje. Majd Lászlóhoz fordult és igazolásra szólította föl. Ennél nem lévén más írás, mint a Kaposvárott kapott 300 frtos váltó, ezt mutatta föl. Ennek dacára Laklia Lászlót is föl szólította, hogy kövesse őt. Utközben aztán Pártényi rábeszélte Lászlót, hogy tétje el a váltót, mert ez lesz az árulója. László szót is fogadott. Erre Laklia rendőren ezen szavakkal: »Most aztán pusztuljon Mohácsról«, elbocsátotta Lászlót, kinek nem is

volt sürgősebb dolga, mint a vasuti állomásra sietni, hogy a legközelebbi vonattal hazautazzék. A vasuti kocsiiban együtt utazott vele Vajda mohácsi mezőrendőri őrmester, kinek becsapását elmesélte. Vajda aztán följelentette a csalást. Pártényi, Bödő és Laklia rendőr — ki 5 frt díjért lépett közbe — vizsgálati fogságban vannak.

— **(Foga van a napnak.)** A tegnapi végtelenség ígérkező havazás után végre ma kisütött a nap. A derült égről ködfátyolon át küldte le halvány sugarait, ebben a napfényben azonban nem volt köszönet. Olyan állapot volt ez, melyet a nép gyermekei úgy hívnak, hogy: »foga van a napnak.« Mert dacára annak, hogy láttunk valami fényes korongot az égen, kaptunk is egynehány vékony sugarat, a thermométerek még a déli órákban is 10 fokkal 0 alatt állottak, az emberek dideregve tekintettek fel az égre, mondván: »Adtál uram napot — de nincs köszönet benne!

— **(Ember a hóban.)** Még nem arról a bizonyos drótosról van szó, a kit minden esztendőben felfalnak a farkasok. Arra még ráérünk, hiszen a tél kezdete s az idény — hála az ujságírók Istenének — szolgáltat még annyi feldolgozni való anyagot, hogy abban a kellemes helyzetben vagyunk, miszerint a hírlapok konvenciók drótosának rövid időre még megkegyelmezhetünk. Csupán arról van szó, hogy ma éjjel a szigeti külvárosban egy embert talált a rendőrorjárat a hóban. Az embernek már csak a feje látszott ki a fehér lepedőből s már annyira meg volt dermedve, hogy ha fel nem találják, alighanem

mint »megfagyott« ember került volna becses lapunk hírovtárába. Járosi Sándornak hívják az embert, ki valószínűleg berugva került a hó alá. Járosit beszállították a kózkórházba, ahol ápolás alá vették.

— **(Névtelen jótévő.)** Sável Kálmánné urhölgyhöz, a »Pécsi Jótékony Nőegylet« elnöknőjéhez »N. N.« jelige alatt egy ismeretlen jótévő 46 frtot küldött. A népkonyhára és a karácsonyfára 20—20 forintot, a »Vince-egylet« és a »Rudolfinum« javára pedig 3—3 forintot. A beküldött összeget a nőegylet elnöknője hálás köszönettel rendeltetési helyére juttatta.

— **(Az új-fundlandi.)** Egy kedves kis állat, egy tisztavérű új-fundlandi eb került ma a Petőfi korcsmába, Szabó Sándorhoz. A kölyök-kutya bizonyára valahonnét megszökött. Jogos tulajdonosa Szabó Sándortól átveheti.

— **(A megkerült gazda.)** Végre sok utánjárással megkerült Szekeres Péter, egerszegi gazda személyében az az ember, a ki egy héttel ezelőtt a görcsönyi határban elvesztette lovait. A lovakat az arrajáró bérkocsisok behozták Pécsre, a hol a gyepmesteri telepen a vesztegistálóban őrizték őket. Szekeres uram úgy adja elő a dolgott, hogy mikor Görcsöny felé ment, leszállott a kocsiról, mert nagyon fázott s kissé melegezni akart. A lovak időközben valamitől megrémültek és elfutottak, most egy hét mulva értesült csak arról, hogy lovai Pécsen vannak. Szekeres gazda a két ló egy heti eltartásáért lefizetett 7 forintot, azaz minden ló eltartása után na-

ponta 1 koronát, azután megkapta lovait, kiphent sértetlen állapotban és ma nagy örömmel hajtotta őket haza Egerszegre.

— **(Felfordult szemetes kocsi.)** Ma reggel nem csekély népcsődületet okozott a Sánc és Makár-utca sarkán egy szemetes kocsi, a mely felfelé igyekezett a Sánc-utca sikos kövezetén. Egy darabig csak a kocsis hangos káromkodása hallatszott, néhány pillanat mulva azonban menydörgéshez hasonló óriási dőrej vonta magára a járókelők figyelmét. A pléhtetejű szemetes kocsi, vegyes tartalmával együtt felborult. Szerencsére semmi baj sem történt, a lovakat, melyek elestek, kifogták, s a szemetes kocsi jó háromnegyed órai »késedelemmel« folytathatta útját.

Folyó sz. 77. Idénybérlet 77. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1899. december 15-én.

GÉSAK,

vagy egy japáni teaház története.
Operet e 3 felvonásban. Irta Owen Hall.

SZEMELYEK:

Reginald Bonville	Mezey Sebestyén	Constanze Worthington	Nagy Baróthi
Cunningham	Németh	Molly	Tiszayné
Grimmston	Delli	Katána	Kozma
Stanley	Bátosi	Vun-Csi	Nádasy
Imgri	Sarlay	Mimóza	Tibor

Szombat, dec. hó 16-án

RIGOLETTO.

vagy később mi történt a szegény Lindnerrel, azt nem tudom; de akkor, a mikor a Hotel di Vatican-ban lakott, semmi okot se adott arra, hogy megszólják.

A nagy fölindulással elmondott szavak után nyomasztó, kínos csend következett be. Bill megnyugtatóan, szerelemmel simogatta menyasszonyának haját, Lydia a teás-tálcával járt körül és Anna Mária sóhajtozott.

Egy idő mulva Grant Dick, a ki a jelenvoltak közül a leghidegebb vérű és legtalpraesettebb volt, így szólt Anna Máriához:

— Csak ismételhetem önnek: közelebből nem kutatnám a dolgot és Sonnenberger ur kíváncsi anyjának általánosságban a legjobbat mondanám a menyasszony felől. Ez az éjszakai vándor egy nagy soklakóju párisi garni-ban mit sem jelent. Azaz, sajnos, csak nagyon futólagos ismeretség alapján, a melyben a szóban forgó szeretetreméltó zongoratanítóval vagyok, merem állítani, hogy nem haladt mostanig az élet utain a nélkül, hogy hasznos tapasztalatokat ne gyűjtsön magának. Legalább is negyven esztendő és sokkal szentimentálisabb, hogy sem negyven éves koráig egy kis kaland nélkül lehetett volna. Miután azonban öt nyilvánvalóan a legkevésbé sem bántják lelkifurdalások, sőt meg van győződve, hogy mindig jót, nemeset . . . és szigorúan önzetlenül cselekedett — még nagyon derék élettársa lehet a szegény Sonnenbergnek. A földolog, hogy semmi rosszat ne halljunk felőle.

— Ön tehát azt hiszi, hogy ez a földolog? — sóhajtozta Anna Mária.

— Határozottan! Kérem szépen, egyszer láttam, hogy egy angol nő Zürichben a Hotel X**-ben hirtelen

más vendégeit — fogadták, megérkezésekor csak Lydia Bill és Gertrud voltak. Az utóbbi kettőt nem remélte, hogy Lindenheimben fogja találni.

Hizelgő hangon adott kifejezést meglepetésének, Stolcingnak hatalmasan megrázta kezét s a hölgyeknek kezet csókolt.

Az eljegyzést az első pillanatra kitalálta és mind a két jegyesnek bőbeszédűen gratulált.

— És ti hárman boldogok, egyedül laktok ebben az eldugott várban! — kiáltotta — De még se, — mondta és fején könnyedén odafordította, a hol énekhangot hallott: egy gyenge szoprant és egy érzésteli, zengő tenort.

— Hát ez mi?

— A mi második jegyepárunk. Sonnenberger úr és Lindner kisasszony, a kik tegnap kötöttek örök frigyét egymással — mondta Lydia.

— Sapiszti! — Hisz ez valóságos járvány! — kiáltotta Dick.

— Mit akarsz? — A természet hangja! — mondta vállát vonogatva Lydia.

— Kár, hogy a természet hangja néha oly hamarosan csendül — mondta Bill, az énekhang felé fordulva, tréfásan.

Egy darabig élcelődtek az éneken, mire kocsi robbogott be a kastély kapuján és von Holeisen Anna Mária jelent meg. Boszankodott, mert valamit a kupében felejtett. Aztán bevallotta, hogy még valami baja volt, — nagyon kellemetlen baja. Rögtön el fogja mondani — szólt — de előbb a dolgait elrendezi a hálószobájában.

Pécs szab. kir. város
meteorológiai állomása jegyzetei

1899. december 14. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 55.0 (súlyedő).

Hőmérsék = 14.2 °C

• maximuma: 6.0 °C

• minimuma: 14.9 °C

Párányomás: 1.4 mm.

Relatív nedvesség: 92%.

Felhőzet: 4° Cirr — Str. N. W

Szélirány s erő: N. E. 1.

Csapadék 24 órai: 10.4 mm. *

Hó — 36 cm.

Hideg, szeles, változó idő várható.

Dr. Czűrér.

Művészet, irodalom.

○ Száraz kenyér. Jókedvű egy színmű Karlweisnek ez a darabja; annyira jókedvű, hogy nem is színmű, se nem vígjáték, hanem bohózat. Bohózat. Képtelen és mesébe illő helyzetekkel; soha az életben elő nem forduló alakokkal és olyan élcekkkel, a mik nagyrészt szellemtelenek és banálisak. Mert hol van manapság egy olyan gazdag apa, ki hogy fiát holmi szociális nézetekből kiábrándítsa, lemond a gazdagságról, azaz csak hazudja azt, hogy a tőzsdén eluszott minden pénze és nyomornak néz elébe fiával és lányával együtt. S hol van olyan modern szellemi áramlatoktól elragadt gazdag fiú, a ki olyan gyámoltalan, hogy nem bir magán segíteni. S hol az a gazdag leány, a ki jókedvvel törődik bele a váratlan szegénységbe és fel se veszi azt? A közönség tudja is ezt, hogy ez csak mese és jót nevet az alakok vergődésén s így lesz a patétikus színműből — bohózat. S ha a szereplők olyan pompás jókedvvel játszanak, mint színészeink tegnap — az üres ház dacára is — jól mulat a publikum s nem nézi, hogy a tisztelt német szerző ur be akarja csapni s komolyan tálal elő olyan dolgokat,

melyek soha meg nem történtek és nem is történnek meg az életben, legfeljebb a »Fok-ról-fokra« és egyéb romantikus színművek álomjeleneteiben. A »Száraz kenyér« tehát mint »színmű« megbukott, de mint »bohózat« elég tisztességes külső sikert aratott. A szereplők között a deus ex machina, a mesét kitaláló apa *Sebestyén Géza* volt s pompásan adta szerepét. A száraz kenyeret elvben magasztaló, de valóságban megunó fiú lehetetlen alakját *Könyves Jenő* ábrázolta; mert ezt a szerepet megjátszani nem lehet. *Baróthy Irma* a gazdagságból a szegénységbe belepottyanó leányt jó kedvvel adta. *Jeszenszky Irén* szerelmes gazdag leánya szép és az egyetlen elfogadható jellem a darabban; játéka művészi volt. Kabinetalakot kreált *Németh János* az elzüllött *Herkó* alakjából. *Bátosi és V. Agh Ilona* is pompásan játszottak, különben *Nádasy* is. Azonban, mikor jegygyűrűit és ajándékait visszakapja jegyesétől egy kis csomagban s ő is átadja a neki adott ajándékokat: két csomagot kellett volna készítenie s nem a neki jegyesétől átadott csomagot visszaadni a jegyese apjának. A mi a darab szociális izét illeti, a mi kevés komoly szocializmus van benne, az se illik a mi viszonyainkra, mert nálunk bizony a gazdag gyerekek mindig könnyebben jutnak zsiros hivatalhoz, mint a protekció nélküli szegények. A fordítást *Kabos Ede* végezte s oly furcsán »magyarosított«, hogy a szöveg tele van pesti aszfalt-viccekkel, a mit Karlweis, a szerző. nem köszönne meg neki, mert ezek az elcsépeelt szójátékok súlyeszlik le a darabot a banális bohózatok sorába. (→)

○ A »Gésák« pénteken, folyó hó 15-én ismét színpadra kerül színházunkban. A népszerű operette csak a napokban ülte meg a Magyar Színházban 150-ik előadásának jubileumát s

így nem csoda, ha nálunk is folyton műsoron van. A mostani előadásnak érdekelt kölcsönöz az is, hogy *Nádasy* (Vuncsi) teljesen új és alkalmi kuplékat fog énekelni. Az előadás páratlan bérletben fog megtartatni. — Szombaton, mint már jeleztük, »Rigoletto«, Verdi nagy operája; vasárnap délután »Talmi hercegnő«, Konti operettje, este pedig »A vörös sapka«, Vidor Pál népszínműve kerül színpadra, a fő női szerepben Tiszaynéval.

Törvénykezés.

§ Önvédelemből ölte meg. Érdekes bűnpört tárgyalat tegnap a pécsi kir. törvényszék. *Lakatos Máttyás* hidvégi cigányzenész volt a vádlott, a kit halált okozó súlyos testi sértés büntette miatt vont tegnap felelősségre a pécsi kir. törvényszék. *Lakatos Máttyásné és Jónás József* vályogvető cigány felesége, *Hágcsó Teréz* összepörlekedtek és mindkét fél az urát hívta elő segítségre. A verekezés hevében *Jónás József* és neje megtámadták *Lakatos Máttyást* veremelőkapával és ásóval. *Lakatos* védelméül egy botot ragadott fel és az ellenséges felek egyszerre csaptak össze. *Lakatos* botja ketté törött *Jónás* ütése alatt, de azért oly erővel vágódott *Jónás* fejéhez, hogy menten összerogyott. Öt-hat napig kintlódott, míg végre kiszilveredett. A törvényszéki orvos az ütés folytán keletkezett agyhártyagyuladást említette a halál okául. Az érdekes bűnpörben sok tanút hallgattak ki, a védőbeszédet *Toldi Béla* ügyvéd mondotta. A kir. törvényszék *Lakatos Máttyást* felmentette és konstataálta, hogy *Jónás Józsefet* jogos önvédelemben terítette le. Az ítéletben az ügyész is megnyugodott s így az ítélet jogerős.

Mikor [bejött; nyájasan mosolygott a jelenlevőkre, a kandalló mellé ült, a lábait kinyújtotta csaknem a lámpák közé, dörzsölte a kezeit, aztán hirtelen Gertrud felé fordult és így szólt:

— Ugy-e, ön ismerte Lindner kisasszonyt Párisban ő legalább úgy mondta, hogy hosszabb ideig egy szállóban laktak. Jó hire volt Lindner kisasszonynak?

Gertrud összerezte, mintha villám csapott volna le előtte.

— Én sohase hallottam róla olyasmit, a mi ellene szólt volna — mormogta.

— Ah, a dolog roppant kellemetlen, — kezdett világosabban beszélni Anna Mária — a világ a legostobább módon sajnálkozhatik rajtam. A jó Sonnenberger halálosan belé van háborodva Lindner kisasszonyba. Elég különös, de az ilyesmi megesik. Sonnenberger már irt övéinek szerelme tárgyáról és az anyjának azt írta: vagy ő, vagy senki. Sonnenberger igen derék szülők fia; az anyja ifjúkori barátóm és tegnap levelet kaptam tőle, azzal a kéréssel, hogy legyek szíves tudakozódnai a zongoratanitónő multja felől.

— Kellemetlen dolog — mondta Lydia — senki se szeret a földadó szerepére vállalkozni.

— Bizony úgy van, tette hozzá Bill gondolkodóan.

Grant Dick határozott hangon így szólt közbe:

— Én nem ismerem Lindner kisasszonyt, legalább közelebről nem; de azt az egyet tudom: az ön helyében nagysád, én egyáltalán nem tudakozódnék. Ha engem hasonló esetben tudakozódásra kérnek, azt teszem, a mit tehetek: semmit se tudok meg.

— Ez az én módszerem is — mondta Anna Mária — a dolgot egyszerűen így akartam elintézni. De az a szomorú, hogy véletlenül többet tudtam meg, mint a mennyit kellemes volt tudnom. Barátnóm, Brock — tudod Lydia, az anyja annak a szegény kis hegedűsnek, aki most szerencsére álláshoz jutott egy orosz herceg udvari zenekarában, — igen, barátnóm, Brock, persze mindenfelől kérdezősködött, arról is, hogy ki van most Lindenheimban. Mikor Gertrud kisasszonyt említettem, arca fölragyogott és kért, hogy adjam át szíves üdvözlését és amikor Lindner kisasszonyról kezdtem szólni, arca elborult, huzódni kezdett, aztán végre azt tanácsolta, hogy ne legyek intim vele, mert . . . a dolog éppen nem szép . . . Brock és Lindner kisasszony egyszer hosszú ideig egy azon szállóban laktak; és egyszer, mikor a kis Brock fiú éjjel úgy már négy óra felé szivgörcsöt kapott és az anyja segítségért sietett, a lépcsőn egy férfival találkozott, aki nyilvánvalón Lindner kisasszony szobájából jött.

Gertrud lángvörös lett.

— De nagysád! — kiáltott neheztelően Bill, akit boszantott, hogy ilyes históriát mondanak el menyasszonya előtt. Azután kezét a fiatal leány forró arcára téve, mosolyogva így szólt:

— No édesem, nagyon érzékeny egy művésznő vagy — örülök fölötte; azok a nők, a kik e tekintetben filozófusok szeretnek lenni, ép oly ellenszenvesek, mint az olyanok, a kik minden ok nélkül prüdül gondolkoznak.

— De hisz mindez csak ostoba fecsegés! — kiáltotta Gertrud. A hangja tompa volt, ajkának nagy fáradtságába került, hogy szókat tudott alkotni. — Hogy előbb

§ Nyolc évi fegyház — lopásért. Hírhedt tolvajokat szállított kedden be Pécsre Eszékről a csendőrség: Sztojanovits Jánost és Almasits Miklóst. Sztojanovits 1873. óta már hétszer lett lopásért büntetve és már egy ízben nyolc évig ült a börtönben. A másik jómadarat, Almasits Miklóst pedig a napokban ítélte az eszéki kir. törvényszék 8 évi fegyházra. Most beszállították őket Pécsre, hogy itt is számonkérjék tőlük azokat a lopásokat, a melyeket Monostoron követtek el. *Baranyavarac* Trifunt, *Baranyavarac* Sándort és *Preradovics* Dömötört lopták meg Monostoron. Május 28—29 közötti éjjelen hajtották el a lovaikat, a melyeket azután a monostori határban hátrahagyott kocsi elé fogtak és elhajtottak vele. A vukovári csendőrök azonban elfogták őket. *Preradovics*tól ezenkívül egy vasvillát is elvittek. Sztojanovics Jánost két rendbeli lopás büntette miatt 9 havi börtönbüntetésre, Almasics Miklóst pedig egy rendbeli lopás büntette miatt 7 havi börtönbüntetésre ítélte a pécsi kir. törvényszék, a mely büntetést majd akkor kell kitölteniök, ha az eszéki törvényszék által kiszabott büntetést leülték.

Közgazdaság.

□ **Vetések állása és a mezőgazdasági állapot.** A földmívelési miniszterhez beérkezett hivatalos jelentések szerint novemberben nem volt kedvezőbb az időjárás; megtartotta száraz jellegét, bár helyenként volt kisebb mérvű csapadék. A száraz, hűvös, sőt az egyes vidékeken uralkodó hideg időjárás a a növényzetre többnyire káros hatást gyakorolt. Minthogy csapadék leginkább csak a felvidéki és keleti részeken volt, itt a növényzet még tűrhetően, sőt néhol jól áll. Az Alföldön és a Dunántul azonban még a kikelt vetés sem volt s itt a koraiak nagyobbára csak gyenge közepesek, a későieknek csak mintegy egyharmadrésze kelt ki, míg a többi rész vagy csirázásban van, vagy pedig változatlanul szárazon áll. A hosszantartó szárazság a fergek és egerek szaporodására módfelett kedvező volt, különösen sok az egér, amely immár egyes vidékekre csapásnak is minősíthető. Az egerek nemcsak a vetésekben okoznak jelentékeny kárt, hanem az elvetett magvakban is, mert számos helyen összehordták azt s a gazdákat mintegy másodszori vetésre is kényszerítették. Jelentékeny kárt okoznak még az egerek a lóhere és lucerna földeken is, a hol a vetés sok helyen már egészen tönkrement. A repce néhol jól áll, helyenként azonban gyenge, sőt itt-ott ezt is kiszántották. A száraz időjárás a szántásra, répa és burgonya kieszedésre, továbbá a szőlőmunkálatokra kedvező volt; ezzel el is készültek a gazdák. A jóság istállóra szorult, takarmány és szalmában niesen hiány.

□ **A világ birkaállománya.** Egy angol statisztika szerint a világ különböző országainak birkaállománya a következő: Ausztrália 103,000.000, Argentína 75,000.000, Európai-Oroszország 44,465.000, Franciaország 44 millió 645 ezer, Egyesült-Államok 37,657.000, Angol-India 12,865.000, Uruguay 16,297.000, Jó reménység toka 14,000.000, Spanyolország 13,359.000, Németország 10,866.000, Magyarország 8,122.000, Algír 7,485.000, Bulgária 6,868.000, Olaszország 6,900.000, Ausztria 3,197.000, Szerbia 3,094.000, Lengyelország 2,775.000, Canada 1,690.000, Norvégia 1 millió 417 ezer, Dania 1,246.000, Svédország 1,298.000, Hollandia 700.000, Svájc 272.000, Belgium 236.000.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Ház mai ülésén első szónok *Lakatos* Miklós volt, ki kifakadt a tisztek ellen, kiknek fölemelik a fizetését, holott a magyar legényeket bebörtönözik, mert *nem ugatnak németül.*

Percel Dezső elnök figyelmezteti a szónokot, hogy e kifejezés nem parlamentáris.

Lakatos a negyvennyolcas honvédeket a búrokhoz hasonlítja. Azok is hazaszeretetből harcolnak.

— Éljenek a búrok! kiált a szélsőbal.

A szónok végül gunyosan említi meg, hogy majd lesz *Falk* Miksából titkos tanácsos, másokból meg *Ferenc* József-lovag.

Bartha Ödön különösen Széll miniszterelnök érveit cáfolja. Előre el volt határozva a kvóta. Széll maga megvallotta, hogy már 1896-ban maga kontemplálta, hogy a kiegyezést csak akkor kell megszüntetni, ha csalódnának benne vagy veszedelmes volna. Most mindkettő bekövetkezett. Határozati javaslatot ad be, hogy a javaslat vétessék le a napirendről; esetleg *Kossuth* javaslatát pártolja.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból írják, hogy a hadügyminiszterium három új üteg tábori tüzérség alakítását rendelte el.

A hadügyminiszter *Melbuen* tábornoknak következő táviratát közli:

„*Modder-River*, este 1/2 8 óraker. Mint-hogy a búrok ma reggel a futóarkokat erősen megszállották, egész rendben visszavontam csapataimat *Modder-Rivertől* és teljes biztonságban vagyok. A foglyoktól hallottam, hogy a búrok rendkívüli nagy veszteségeket szenvedtek. A búrok nagyon jól gondoskodtak sebesültjeimről.“

Londonból írják, hogy *Cross* lord Longboroughban beszédet mondott, melyben azt mondta, hogy a szabadság ügyének a szerencsétlenségek és nagy áldozatok dacára is győzni kell. A háború után Transzválnak soha sem szabad többé Angliát fenyegetnie, mint a multban történt.

— **A Berenice patkányai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Triesztben a „*Berenice*“-hajón újra döglött patkányokat találtak. Azt hiszik, hogy pestisben hullottak el.

— **Baisse a bécsi tőzsdén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi tőzsdén az értékek nagyon csökkentek.

— **Ki nyert?** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztálysorsjáték mai húzásán *tízezer koronát* nyert a 70764 számú sorsjegy; *ötezer koronát* a 64136 számú sorsjegy és *háromezer koronát* a 13952 számú sorsjegy.

— **Az osztrák miniszterelnök nyilatkozatai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsben a költségvetési bizottság ülésén ma gróf *Clary* osztrák miniszterelnök kijelentette, hogy a nyelvröndeletek visszavonása elsőrendű

szükség volt. Kijelentette továbbá, hogy az *átutalási eljárást* — a tizennegyedik szakasz alapján, habár ez alkotmányellenes — *életbe kell léptetni*; különben Magyarország nem jöhetnek rendbe.

KIR. TÁBLAI ÉRTESETŐ.

1899. évi dec. hó 11-én s a köv. napokon elintézt ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendkívülieg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- V. 3042. *Bata* József — *Tassy* Gyula s t. végr. — hh.
3043. *Ratkovics* Jócó — özv. *Ratkovics* Mihályné s t. öröks. — rmv.
III. 3071. *Németh* Tamás — ifj. *Ágoston* Ferenc végr. — hh.
3085. *Kadarkuton* elhalt *Nagy Márton* hagy. — rmv., rfo.
3124. *Egerághon* elhalt *Nagy Katalin* hagy. — hh.
3139. *Pécssett* elhalt *Kássádi Sándor* hagy. — fo.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2358. Gróf *Hugonny* Béla — Gróf *Orsich* Livia s t. öröks. — hh.
2764. *Domonyik* Teréz — *Vonyig István* házass. felb. — hh.
2774. *Dömse* József — *Tar Katalin* házass. felb. — hh.
2776. *Kann Péter* — *Molnár Julia* házass. felb. — hh.
III. 3113. *Gettlinger* Márton s t. — *Schwarz* Gábor s t. végr. — mv.
3204. *Kovács* Imréné — *Kovács* Józsefné végr. — rend.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2448. *Bán* János s t. — *Bicó* Andrásné öröks. — rmv.
2560. *Groszmann* Salamonné — *Ig. Spiller* és *Nikolsburger* zjog. hatálytalanít. — hh.
2561. *Groszmann* Salamon — *Ig. Spiller* és *Nikolsburger* zjog. hatályt. — hh.
2610. *Engel* József és fia — *Jambrich* Ferenc s t. 2567 frt 38 kr. — hh.
2611. *Bölcskey* Gyula — *Hopfinger* József 581 frt 81 kr. — mv.
2735. *Letenyey* takptár — *Vadlya* György s t. 73 frt. — hh.
III. 3177. *Borda* Mihály — *Benkec* József s t. végr. — hh.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 3121. özv. *Szajkó* Józsefné — *Kiss* Istvánné birt. per. — hh.
3148. *Németh* Jánosné — *Tóth* Lajos 543 frt 20 kr. — rmv.
3179. *Hennevadi* János — *Mayer* József köz. mszűnt. — hh.
3185. *Schwarz* L. Gyula — *Walter* Adám 1848 frt. — hh.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 3039. *Marton* Vilmos — *Ronay* Lajos s t. ing. tjog. — rmv.
3073. *Herceg* Vendel s n. — özv. *Horváth* Jánosné ing. tjog. — hh.
3076. *Bárany* Sándor — *Pandur* Mari s t. ing. tjog. — hh.
3150. özv. *Pesti* Jánosné s t. — *Kernóczi* Márkusné ing. tjog. — fo.
3152. *Bubreg* Aranka — *Bubreg* Béla s t. vagyonszűnt. — fo.

Előadó: *Graff Károly.*

- V. 3014. *Györkő* János — ifj. *Györkő* Sándor végr. — fo.
III. 3052. *Vajda* János s n. — *Boda* Miklós végr. — fo.
3062. *Kohn* Helén — *Tévols* Gyula s n. végr. — hh.
3068. *Umráth* s t. cég — *Orosz* József s t. zjog. bek. — rmv.
3070. Magyar földhitelintézet — *Stern* Vilmos s n. zjog. bek. — hh.
3086. *Dr. Csempesz* Kálmán — *Molnár* Juli végr. — rend.
3102. özv. *Piacsek* Károlyné — *Königstein* József végr. — hh.
3103. *Rathleitner* Jakab és fia cég — *Blum* Miksa végr. — hh.
3111. *Engeszer* Gusztáv — *Mohácsi* Arvatár zjog. — hh.
3112. *Hesz* Éva — *Lang* Péter s t. zjog. — hh.
3115. *Zadravacz* György s t. — *Csizmadia* Mari zjog. — mv.

3127. S. Taussig cég — Berger s t. végr. — mv.
3129. Bóta Szilárd — Vigyázó Ignác végr. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2811. Hettfleisch Henrik s t. — Kurcz Ferenc s t. végr. — rend.
2821. Tóbi Éva — Ember József végr. — rmv.
2841. Tóth András s n. — Nehr József tlkv. — rend.
2842. Siklósi takptár — Nehr Márton végr. — rfo., rms.
2893. Murin András — Bihari Benó végr. mszűnt. — mv.
2955. Turics Tócs — Szlavina Angeline végr. — hh.
2970. Mózi Mihályné s t. — Százi István s n. végr. — hh.
3032. Tolnaveki takptár — Krausz Hermann végr. — hh.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3585. Hesz Józsefné s t. k. t. sért. — rmv.
3561. Kocsis Kálmán Ignác becs. sért. — vu.
3570. Schumacher Antal s t. — vu.
3575. Gyura János — vu.
3561. Somogyi Gábor lopás. — hh.
3568. Kis Tóth Jánosné — hh.
3724. Ifj. Kajdi János becs. sért. — vu.
3740. Kucsebár Józsefné lopás — rend.
3746. Szabó Józsefné becs. sért. — vu.
3748. Fischel János becs. sért. — vu.
3749. Tarr József k. t. sért. — hh.
3750. Günsberger Ignác becs. sért. — hh.
3753. Unger Ferenc — vu.
3754. Weisz Ilona s t. — vu.
III. 3781. Bankó Lajosné s t. lopás. — rmv.
3800. Trapp Jánosné — hh.
3804. Petrovics István s t. sért. — hh.
3837. Nyáry István közcs. ell. kih. — hh.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3770. Grabant Ferenc lopás. — hh.
III. 3588. Bednár János s t. s. t. sért. — rend.
3584. Vanga Sándor — hh.
3609. Németh János — hh.
3616. Preiter Kristófné s t. sért. — ms.
3674. Horváth István közcs. ell. kih. — rend.

Előadó: *Angyal Pál.*

- III. 3681. Mátyás Mihály levéltitok megsért. — hh.
3682. Nagy Mihály István s t. sért. — hh.
3694. Vugrinecz Flórián lopás. — hh.
3695. Tököli Mihályné lopás ing. rong. — rmv.
3708. Korcsmár József becs. sért. stb. — hh.
3710. Bein Jakab rágalm. és becs. sért. — hh.
3713. Csányi Jenő s t. sikk. — hh.
3726. Wéner Józsefné rágalm. — rmv.
3728. Policzer Gyula levéltitok megsért. — mv.
3783. Klein Jakab szemérem ell. véts. — hh.
4799. Varsics Ignác lopás. — hh.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 3745. Id. Muncz Ferenc s t. szánd. emb. ölés. — fo.
3752. Fleischacker József család buk. — hh.
3773. Hetinác Anna gyermek ölés. — hh.
3776. Scherdán János közveszélyű megrong. — rmv.
III. 3801. Mester József jogt. elsaját. — fo.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 3994. Sandi Vince sikk. — rmv.
8529. Glovcsics János gond. ok. emb. ölés. — rmv.
3577. Petrakovics István s t. lopás. — rmv.
III. 3607. Tóth István s t. becs. s közcs. ell. kih. — hh.
3613. Kovács Sándor s t. lopás. — hh.
3614. Sánta József s t. m. lak. sért. — rmv.
3605. Fink Jakab és János m. lak. sért. — rmv.
3646. Szerafin Ignác jogt. elsaját. — hh.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi dec. hó 18. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Pilch Antal.*

- III. 3130. Gyórfy József — Müller Mátyás szemle.
3151. Rupp Lajos gond. alá hely.
3171. Szent Mária községben elhalt Erdélyi Mihály, Erdélyi Bódi és Erdélyi Lénárd hagy. ügye.
3188. Dnnaföldváron elhalt ifj. Vicsik Ferenc hagy. ügye.
3200. Sandon elhalt Kovács Márton hagy. ügye.
3201. Iharoson elhalt Nagy Ferenc —
3256. Kerner Gáspár hagy. ügye.
3284. Mohácson elhalt Plauvics Jánosné hagy. ügye.
3286. Torjáncon elhalt Csanacsics István —

Előadó: *Tóth Béla.*

- V. 2371. Szalay Ágoston — Alaker János s t. szolg. kötelezett.
2914. Ifj. Kerner Péter s t. — Oberitter Henrik s t. ing. teherm.

3242. Strausz Salamon és fia — Schlesinger Vilmos csőd.

2835. Rippert Henrik — Lafeston Margit házass. felb.
2865. Wartman Paulina — Spitz Izidor —
2901. Szabó János — Petes Zsuzsa —
2946. Báro Rudnyánszky István — Sallopek Olga házass. felb.
3027. Sebestyén Albert — Vajda Mária házass. felb.
3064. Borsos Julianna — Lendvai Ferenc házass. felb.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 2581. Breyer Arnold — Keszthelyi takptár 1200 frt.
2773. özv. Hegedüs Ignácné — Surányi Kálmán 105 frt.
2809. Tischl Mihály — Bányai Julianna s t. 18 frt 89 kr.
2862. Varga Lajos — Németh János 60 frt.
3138. Jung György közadós csőd.
III. 3262. Schertz Alb. és Engländer cég — Schertz M. ár.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 3186. Thury Lajos — özv. gróf Benyovszky Béláné s t. 8192 frt.
3246. Thury Lajos — özv. gróf Benyovszky Béláné 1000 frt.
III. 3219. Krudi István — Krudi Géza végr.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 3216. Horváth László — Szarka Antal szerződ. érvényt.
3245. Rákóczi József — Molnár Istvánné közszerz. megáll.
3275. Pataki Antal — Tihher János szerződ. telj.
III. 3209. Szabó Márton s t. — Takács Lőrinc s t. végr.

Előadó: *Graf Károly.*

- III. 2843. Fuchs Adolf — Berg Neumann et Sohn zjog. törtl.
2867. Modrinyák Ágoston — özv. Modrinyák Teréz zjog.
2886. Dr. Székely Ede — Mezei Juli zjog.
2934. Zerna Bálint s t. — Kozlik János zjog törtl.
2980. Hotherr és Schrauc cég — Lichtmec János s n. zjog. bek.
3002. Bruck Márkus s t. — Krausz Károlyné s t. zjog.
3005. Karl Henrik — Karl Henrikné zjog. bek.
3045. Ifj. Pelc János s n. — Pelc János s n. zjog. előj.
3054. Rauscher Flórián — Bruckner Emilia s t. perfelj.
3137. Struncinger József — Hergert Lajos s t. törtl.
3172. Hirsch József s t. — Neuhaus Zsófia végr.
3170. Farkas Mihály — Magyar Flórián s t. zjog. bek.
3203. Korner György s t. — Mózes György s t. végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2816. Nagyszebeni földhitelintézet — Obetkó Zsigmond s t. végr.
2838. Brunner Rozália — Brunner József s t. végr.
2849. Szegzárdi takptár — Koskai András s t. —
2868. Illés István — özv. Hekkelmüller Alajosné végr.
2930. Schlesinger Gyula s n. — Schwarc Jakab végr. mszűnt.
2931. Schwarc Jakab — Alt Márk végr.
2981. Ruff Jánosné — Sziládi György végr.
2994. Gál Kati — kk. Marton Ferenc végr.
3033. Cseh Erzsébet — Oswald József végr.
3048. Apáti község volt urbéresei — Apáti község tlkvi kiig.
3053. Ifj. Kovács János s t. — Kovács György végr.
3067. Abaffy Gyula — Gali András végr.
3069. Kisk. Berkes Sándor s t. — Berkes Illés s t. végr.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3742. Vajda Ferenc s t. lopás.
3743. Oláh Mihály —
3747. Pota József s t.
3755. Lang Ádám k. t. sért.
3756. Kispál Istvánné —
3757. Horváth Mihály becs. sért.
3758. Gerócs Anna s t. —
3759. Szabó József —
3775. Pápa József s t. k. t. sért.
3777. Simon Péter becs. sért.
3778. Nagy Sándorné —
3769. Lengai Timó becs. sért.
3780. Schwimmer György s t. —
3798. Vizi Imre s t. —
III. 3864. Kacsanya János s t. lopás.
3865. Fischer Sándor —
3867. Horvát Pirdászi István —
3868. Lengyel (Váli) Mari —
3869. Puchmann Tivadar org.
3886. Zsoldos István közcs. ell. kih.
3901. Árvay Imre s t. lopás.
3917. Bek György s t. —

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3581. Sas Ferenc szánd. emb. ölés.
3666. Beri Ferenc s t. sért.
3703. Gyuricza István s t. lopás.

- III. 3678. Ifj. Takács Péter s t. suly. t. sért.
3679. Ifj. Bencze János —
3683. László Erzsé s t. sikk.
3691. Id. Harsányi János suly. t. sért.
3714. Örökös István —

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3772. Farkas Mihály m. lak. sért.
3876. Kis Ferenc s t. erősz. nemi köz.
III. 3823. Urolics Tócs s t. becs. sért. stb.
3824. Kovács Ádám lopás.
3835. Bencsik József s t. rágalm. s becs. sért.
3870. Kakány János —
3872. Horváth István —
3885. Szántó Jánosné lopás.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 3863. Dragalovics István lopás.
3894. Schwarcz Lipót sikk.
3896. Berger Gusztáv vétkes bukás.
3899. Gerber Izidor —
3908. Bella Sándor s t. halált ok. suly. t. sért.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 3665. Armbruszt János sikk.
3667. Bárász (Rostics) János hat. ell. erősz.
3705. Kovács A. Ferenc s t. hamis tanulás
3862. Ifj. Keó Mihály lopás stb.
III. 3672. Heisler József s n. sikk.
3673. Kovács Antal József becs. sért.
3677. Tuschák János s t. m. lak. sért. stb.
3689. Krecsmann János közcs. ell. kih.
3690. Gutermuth János —
3765. Susecz Mihály s t. sért.

Laptulajdonos: Feltetés szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Kerestetik

róm. kat. urhához egy olyan szerény igényű, uri családból származó nő, aki egy leánykát és fiút az elemi tárgyakban oktatna és a háziasszonynak házi dolgaiban segítségére lenne. Előnyben részesülnek azok, akik a német nyelvet tökéletesen birják és a zongorához is értenek. ~~száraz~~
Czim a kiadóhivatalban.

Arany- és ezüstáru-gyár

és verde-intézet.

Rubin A. és Fia
BUDAPEST.

Gyár: VIII., Német-utca 9.
Telefon 56-60.

Iroda és elárusítás:

VIII., Eszterházy-utca 20.

Telefon 57-92.

Saját készítményű

sima és mintázott evőkészletek, tálcák, kenyérkosarak, gyümölcstartók, girandolok, gyertyatartók, service-ok, toilette-ok, versenydíjak, koszorúk, érmek, mindennemű egyházi tárgyak stb. mindennemű kivételben.

Nagybani áruk.

Javítások és ujja-alakítások saját költségen eszközöltetnek.